YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu ensimmäinen jaosto)

8 päivänä heinäkuuta 1998 *

Asiassa T-232/95,

Committee of European Copier Manufacturers (Cecom), Saksan oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Köln (Saksa), edustajinaan asianajajat Dietrich Ehle ja Volker Schiller, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Lucius, 6 rue Michel Welter,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään oikeudellisen yksikön jäsen Antonio Tanca, avustajanaan asianajajat Hans-Jürgen Rabe ja Georg M. Berrisch, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan Investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien tavallista paperia käyttävien valokopiolaitteiden tuonnissa 2 päivänä lokakuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2380/95 (EYVL L 244, s. 1) 3 artiklan toisen kohdan kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit C. W. Bellamy ja R. Moura Ramos,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.11.1997 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian perustana olevat tosiseikat

1 Komissio antoi 21.8.1986 Committee of European Copier Manufacturersin (eurooppalaisten kopiolaitteiden valmistajien yhdistys, jäljempänä Cecom) heinäkuussa 1985 tekemän valituksen seurauksena asetuksen N:o 2640/86 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien tavallista paperia käyttävien valokopiolaitteiden tuonnissa (EYVL L 239, s. 5).

2 Neuvosto antoi 23.2.1987 asetuksen N:o 535/87 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien tavallista paperia käyttävien valokopiolaitteiden tuonnissa (EYVL L 54, s. 12, jäljempänä asetus N:o 535/87).

3 Sen jälkeen, kun *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 222, s. 2) oli 27.8.1991 julkaistu ilmoitus voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden päättymisestä Japanista peräisin olevien tavallista paperia käyttävien valokopiolaitteiden tuonnissa, Cecom pyysi komissiolta polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1, jäljempänä vuoden 1988 perusasetus) 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisen toimenpiteen uudelleentarkastelua.

4 Komissio julkaisi 11.2.1992 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 33, s. 4) ilmoituksen aikomuksestaan tarkastella uudelleen asetuksella N:o 535/87 käyttöön otettua polkumyyntitullia.

5 Cecom pyysi 16.7.1992 uudelleentarkastelun laajentamista tavallista paperia käyttäviin yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottaviin valokopiolaitteisiin, koska nämä kopiolaitteet eivät olleet asetuksella N:o 535/87 käyttöön otetun polkumyyntitullin kohteena (asetuksen 1 artiklan 4 kohdan ensimmäinen luetelmakohta).

6 Komissio julkaisi 14.8.1992 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 207, s. 16) ilmoituksen uudelleentarkastelumenettelyn aloittamisesta vuoden 1988 perusasetuksen 14 ja 15 artiklan nojalla. Sanotun asetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti polkumyynnin vastainen toimenpide on voimassa, kunnes uudelleentarkastelun tulos on selvillä.

7 1.7.1991 ja 30.6.1992 välistä ajanjaksoa koskeneen uudelleentarkastelun perusteella ja komission ehdotuksesta, jonka se oli tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, annettiin 2.10.1995 neuvoston asetus N:o 2380/95 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien tavallista paperia käyttävien valokopiolaitteiden tuonnissa (EYVL L 244, s. 1, jäljempänä asetus N:o 2380/95).

Asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otettua polkumyyntitullia sovelletaan myös tavallista paperia käyttäviin, yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottaviin valokopiolaitteisiin.

8 Asetuksen N:o 2380/95 3 artiklan toisen kohdan mukaan tämän asetuksen "voimassaolo päättyy kaksi vuotta sen voimaantulon jälkeen, paitsi jos jonkin tässä asetuksessa säädetyn toimenpiteen uudelleentarkastelu on kesken tuona päivänä, missä tapauksessa se pysyy voimassa siihen asti, kunnes kyseinen uudelleentarkastelu on saatettu päätökseen".

9 Asetuksen 103 perustelukappaleessa esitetään seuraavaa:

"Neuvosto totesi, että toimenpiteiden voimassaoloajassa tapahtui monien tähän asiaan liittyvien seikkojen epätavallisesta monimutkaisuudesta johtuen huomattava viivettä niiden käsittelyn osalta. Ensin kului melkein kuusi kuukautta komission ilmoituksen, joka koski sen aikomusta tarkastella toimenpidettä uudelleen, ja uudelleentarkastelun tosiasiallisen aloittamisen välillä. Sen jälkeen uudelleentarkasteluun liittyvä tutkimus sinänsä, joka aloitettiin 14.8.1992, kesti kokonaisuudessaan yli kolme vuotta. Asetuksen N:o 2423/88 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti Japanista tuotujen PPC-laitteiden alkuperäinen polkumyyntitulli pysyi voimassa koko tämän ajan. Siksi neuvosto pitää järkevänä, että näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa rajoitettaisiin uusien toimenpiteiden voimassaoloaika niin, että se päättyisi kaksi vuotta niiden voimaantulon jälkeen, jollei uudelleentarkastelua koskevien säännösten soveltamisesta muuta johdu."

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

10 Edellä esitettyjen seikkojen vuoksi kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen, joka saapui ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.12.1995.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.

12 Osapuolten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 25.11.1997 pidetyssä istunnossa.

13 Suullinen käsittely pidettiin laajennetussa ensimmäisessä jaostossa, joka toimi kokoonpanossa puheenjohtaja A. Saggio, tuomarit B. Vesterdorf, C. W. Bellamy, R. Moura Ramos ja J. Pirrung. Koska A. Saggio nimitettiin 4.3.1998 julkisasiamieheksi yhteisöjen tuomioistuimeen, kyseessä olevan tuomion antamiseen osallistuivat tuomion allekirjoittaneet kolme tuomaria ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

14 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— velvoittaa komission ja neuvoston esittämään asetuksen N:o 2380/95 antamiseen liittyvät polkumyyntikomitean ja neuvoston istunnon selonteot;

— kumoaa asetuksen N:o 2380/95 3 artiklan toisen kohdan;

— määrää tarpeellisilta osin asetuksen N:o 2380/95 1 artiklassa käyttöön otetun polkumyyntitullin voimassa pitämisestä siihen asti kunnes toimivaltaiset toimielimet ovat toteuttaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asetuksen N:o 2380/95 3 artiklan toisen kohdan kumoaminen

Kanneperuste, jonka mukaan neuvosto ei ole toimivaltainen antamaan viittä vuotta lyhyempiä polkumyynnin vastaisia säädöksiä

Osapuolten perustelut

16 Tämä kanneperuste koostuu kahdesta osasta.

17 Kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja katsoo, että vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaa on rikottu. Säännös on sanamuodoltaan selvä ja ehdoton: "polkumyyntitullit —— raukeavat viiden vuoden määräajassa siitä, kun ne ovat tulleet voimaan tai niitä on viimeksi muutettu tai ne on vahvistettu", eli siinä vahvistetaan laillisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisaika sekä soveltamisajan alkamisajankohta myös silloin kun polkumyyntitullit vahvistetaan uudelleentarkastelumenettelyssä. Asetuksen N:o 2380/95 3 artiklan toisessa kohdassa säädetty polkumyyntitullin soveltamisajan rajoittaminen kahteen vuoteen on tämän johdosta lainvastainen, koska neuvostolla ei ollut valtaa poiketa viiden vuo-

den soveltamisajasta polkumyyntitullien muuttamisen tai vahvistamisen yhteydessä uudelleentarkastelumenettelyssä.

18 Vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan tällaiselle tulkinnalle saadaan tukea analysoimalla säännöksen syntyhistoriaa ja sen päämääriä. Siltä osin kuin voidaan viitata tämän yksiselitteisen säännöksen valmisteluun säännöksen tulkitsemiseksi, kantaja muistuttaa, että tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, joka hyväksyttiin yhteisön nimissä vuosien 1973—1979 kauppaneuvotteluista johtuvien monenvälisten sopimusten tekemisestä 10 päivänä joulukuuta 1979 tehdyllä neuvoston päätöksellä 80/271/ETY (EYVL L 1980, L 71, s. 1), VI artiklan soveltamiseen liittyvässä aikaisemmassa sopimuksessa (jäljempänä aikaisempi polkumyyntisäännöstö) ei vahvistettu määräaikaa polkumyyntitullien soveltamiselle, mutta sen 9 artiklassa määrätään, että "polkumyyntitulli on voimassa vain sen ajan ja siltä osin kuin on tarpeen vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin lopettamiseksi". Kantaja väittää siis, että yhteisön lainsäätäjä on katsonut tarpeelliseksi vahvistaa polkumyynnin haitallisten vaikutusten poistamisen ja tavanomaisten kilpailuolosuhteiden palauttamisen määräajaksi viisi vuotta. Tätä toteamusta tukee vuoden 1988 perusasetuksen 28 perustelukappale, jonka mukaan "olisi säädettävä, että tietyn määräajan jälkeen polkumyynnin vastaiset toimenpiteet sekä tasoitustoimenpiteet tulevat mitättömiksi, jollei niiden jatkamisen välttämättömyyttä voida perustella".

19 Kantaja katsoo näin ollen, että vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vähimmäiskesto sekä niiden enimmäiskesto. Vähimmäiskeston tarkoituksena on yhteisön teollisuuden, joka jo ennen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamista on periaatteessa kärsinyt huomattavan vahingon, puolustaminen ja oikeudellinen suojelu. Lisäksi sama viiden vuoden suoja-aika velvoittaa silloin, kun määräajan kulumisen jälkeen ilmenee, että maahantuojat eivät ole luopuneet polkumyyntikäytännöstään ja että vahinkoa syntyy edelleen.

20 Kantaja toteaa edelleen, että neuvosto on aikaisemmassa käytännössään vahvistanut polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden keston viideksi vuodeksi vuoden 1988

perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, myös silloin kun polkumyynnin vastainen toimenpide on vahvistettu pitkään kestäneen uudelleentarkastelumenettelyn jälkeen (ks. mm. yhdistetyissä asioissa T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 2.5.1995, Kok. 1995, s. II-1381, käsiteltävänä ollut asetus.)

21 Koska vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään, että alkuperäinen polkumyyntitulli pysyy voimassa kunnes uudelleentarkastelun tulos on selvillä, tämä aiheuttaa riskin, jonka polkumyyntiä harjoittavien viejien on kannettava yhteisön lainsäätäjän nimenomaisen tahdon mukaisesti. Vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 4 kohdan mukaan tämä koskee myös polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alkuperäisen soveltamisajan päättyessä vireillä olevia uudelleentarkastelumenettelyjä. Näin ollen asetuksen N:o 2380/95 103 perustelukappaleesta poiketen polkumyynnin vastaisen toimenpiteen soveltamisen kesto ei voi riippua uudelleentarkastelumenettelyn kestosta, koska menettelyn kesto on riippuvainen yhteisön teollisuuden vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevista seikoista.

22 Neuvoston esiintuomat poikkeukselliset olosuhteet eivät missään tapauksessa voi oikeuttaa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisajan rajoittamista yli 75 kopiota minuutissa tuottaviin valokopiolaitteisiin nähden, koska näiden kopiolaitteiden osalta polkumyyntitulli otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön asetuksella N:o 2380/95.

23 Kanneperusteensa toisessa osassa kantaja korostaa, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisajan lyhentäminen on polkumyyntiä koskevilla perusasetuksilla säädetyn oikeudellisen järjestelmän vastainen ja ristiriidassa erityisesti yhteisön teollisuuden ja polkumyyntiä harjoittavien yritysten välisten oikeuksien ja velvollisuuksien kanssa. Kantaja viittaa tältä osin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 3283/94

(EYVL 349, s. 1, jäljempänä vuoden 1994 perusasetus) korostaen, että aikaisempien perusasetuksien säännökset ovat samanlaisia.

24 Kantaja esittää yksityiskohtaisesti menettelysäännöt, joiden avulla yhteisön teollisuus voi puolustaa oikeuksiaan tekemällä valituksen (vuoden 1994 perusasetuksen 5 artikla) tai esittämällä uudelleentarkastelupyynnön (vuoden 1994 perusasetuksen 11 artikla). Valituksessa ja/tai uudelleentarkastelupyynnössä on esitettävä riittävä näyttö menettelyn aloittamisen perustelemiseksi, jolloin aloitteen tekeminen ja todistustaakka kuuluvat yhteisön teollisuudelle. Sen jälkeen, kun lopulliset polkumyyntitullit on otettu käyttöön, vuoden 1994 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että yhteisön teollisuutta suojellaan polkumyyntitoimilta viiden vuoden ajan ellei uudelleentarkastelumenettelyä ole aloitettu.

25 Viiden vuoden aikana lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimaantuloajankohdasta lukien aloitteen tekeminen ja todistustaakka kuuluvat vuoden 1994 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaan polkumyyntiä harjoittaville yrityksille.

26 Kantaja katsoo, että lyhentämällä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisaika kahteen vuoteen, neuvosto horjuttaa perusasetuksessa säädettyä yhteisön teollisuuden ja polkumyyntiä harjoittavien yritysten välistä oikeuksien ja velvollisuuksien suhteen tasapainoa. Koska yhteisön teollisuuden on noin vuoden jälkeen tehtävä uusi uudelleentarkastelupyyntöä koskeva aloite, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisajan lyhentäminen loukkaa eurooppalaisen teollisuuden oikeudellista suojaa ja aiheuttaa perusteettomasti tarkastelupyynnön esittämistä koskevan aloitevelvollisuuden ja todistustaakan siirtymisen eurooppalaisen teollisuuden vahingoksi.

27 Neuvosto kiistää kantajan esittämän vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan sanamuodon tulkinnan. Koska säännöksen sanamuodosta ilmenee vain se, että polkumyyntitulli raukeaa viimeistään viiden vuoden määräajan jälkeen, sitä ei voida neuvoston mukaan tulkita siten, että säännöksessä vahvistettaisiin polkumyyntitullien soveltamisen vähimmäiskesto.

28 Neuvoston mukaan tätä tulkintaa tukee kyseisen säännöksen syntyhistoria. Ennen polkumyynnillä tai tukitoimilla muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1; jäljempänä vuoden 1984 perusasetus) antamista perusasetuksissa ei ollut erityissäännöksiä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kestosta, minkä vuoksi neuvosto saattoi vahvistaa keston vapaasti. Aikaisempien säännösten voimassa ollessa neuvoston käytäntönä ei yleensä ollut polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden keston rajoittaminen, eli ne pysyivät voimassa tuojien pyytämään uudelleentarkasteluun asti. Jotkut tuojat unohtivat kuitenkin uudelleentarkastelupyynnön esittämisen tai niillä ei ollut siihen mitään intressiä esimerkiksi sen takia, että ne eivät enää harjoittaneet yhteisöön suuntautuvaa tuontia. Neuvosto väittää, että tämän vuoksi vuoden 1984 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa oli ensimmäistä kertaa vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaa vastaava säännös. Vuoden 1988 perusasetuksen 28 perustelukappaletta vastaavan vuoden 1984 perusasetuksen 34 perustelukappaleen mukaan säännöksen tarkoituksena "olisi säätää, että tietyn määräajan jälkeen polkumyynnin vastaiset toimenpiteet sekä tasoitustoimenpiteet tulevat mitättömiksi, jollei niiden jatkamisen välttämättömyyttä voida perustella".

29 Neuvosto katsoo, että oikeusvarmuuteen ja yhteisön teollisuuden vähimmäissuojeluun liittyvistä syistä polkumyynnin vastaisia toimia ensimmäistä kertaa annettaessa on säädettävä systemaattisesti viiden vuoden soveltamisajasta, siten että yhteisön teollisuutta suojellaan vähintään tämän ajan, joka yleensä pidentyy väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisajalla. Sama perustelu ei tule kyseeseen uudelleentarkastelumenettelyn aloittamisen yhteydessä, koska yhteisön teollisuutta on tässä tapauksessa suojeltu jo tietyn ajan. Lisäksi koska polkumyynnin vastaiset toimet pysyvät voimassa uudelleentarkastelumenettelyn ajan, yhteisön teollisuutta suojellaan koko tämän menettelyn ajan. Käsiteltävänä olevassa tapauk-

sessa asetuksella N:o 535/87 käyttöön otetun polkumyyntitullin voimassaoloaikaa on todellisuudessa pidennetty viidellä vuodella ja kahdeksalla kuukaudella asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otetun polkumyyntitullin seurauksena.

30 Päinvastoin kuin mitä kantaja esittää, uudelleentarkastelumenettelyn johdosta vahvistettuun polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisaikaan liittyvää yhteisön toimielinten aikaisempaa käytäntöä ei voida pitää neuvostoa sitovana.

31 Se seikka, että polkumyyntitulli otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön tavallista paperia käyttävien yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottavien valokopiolaitteiden osalta asetuksella N:o 2380/95, ei myöskään estä asetuksen soveltamisajan vahvistamista lyhemmäksi ajaksi kuin viideksi vuodeksi (ks. asetuksen 15 perustelukappale).

32 Kanteen toista osaa koskien neuvosto korostaa, että päinvastoin kuin kantaja väittää, asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisajan vahvistaminen kahdeksi vuodeksi ei synnytä tilannetta, jossa japanilaisilla viejillä ja yhteisön teollisuudella olisi erilainen kilpailutilanne.

33 Yhteisön teollisuus on saanut hyväkseen lisäsuojan, koska polkumyyntitulli on pysynyt voimassa koko uudelleentarkastelun ajan.

34 Sitä vastoin asetuksella N:o 535/87 käyttöön otetun polkumyyntitullin voimassa pysyttäminen aiheutti japanilaisille viejille huomattavaa haittaa, koska niiden on täytynyt odottaa ensin uudelleentarkastelumenettelyn tulosta ja sen jälkeen vielä yhden vuoden lisäaika voidakseen itse esittää uudelleentarkastelupyynnön.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

35 Aluksi on todettava, että vaikka asetus N:o 2380/95 on annettu ennen vuoden 1994 perusasetuksen voimaantuloa 1.1.1995, viimeksi mainitun asetuksen 24 artiklasta käy ilmi, että vuoden 1988 perusasetusta sovelletaan edelleen ennen 1.9.1994 aloitettujen uudelleentarkastelumenettelyjen osalta. Koska asetus N:o 2380/95 on annettu elokuussa 1992 aloitetun uudelleentarkastelumenettelyn johdosta, sen laillisuus on siten arvioitava vuoden 1988 perusasetuksen säännösten nojalla.

36 Vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "polkumyyntitullit — — raukeavat viiden vuoden määräajassa siitä, kun ne ovat tulleet voimaan tai niitä on viimeksi muutettu tai ne on vahvistettu".

37 Tämän säännöksen sanamuodon mukaisesta tulkinnasta johtuu ensinnäkin, että koska siinä on säädetty, että polkumyyntitullit raukeavat viiden vuoden kuluttua, siinä määritellään näiden tullien voimassaolon automaattinen päättyminen eikä polkumyyntitullien soveltamisen kestoa koskevaa pakollista vähimmäisaikaa.

38 Tämän säännöksen sanamuodon mukaista tulkintaa ei voida asettaa kyseenalaiseksi sen esitöiden perusteella, toisin kuin kantaja on perusteluissaan väittänyt.

39 Vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaa vastaava säännös sisällytettiin ensimmäistä kertaa polkumyynnin vastaiseen säännöstöön vuoden 1984 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa. Vuoden 1988 perusasetuksen 28 perustelukappaleen kanssa samansisältöisessä vuoden 1984 perusasetuksen 34 perustelukappaleessa, jonka mukaan "olisi säädettävä, että tietyn määräajan jälkeen polkumyynnin vastaiset toimenpiteet sekä tasoitustoimenpiteet tulevat mitättömiksi, jollei niiden jatkamisen välttämättömyyttä voida perustella", tosiasiassa vain varmistetaan, että tällä säännöksellä vahvistetaan polkumyyntitullien automaattinen päättymisajankohta.

40 Vuoden 1984 perusasetuksen antamisen aikana voimassa olleen aikaisemman polkumyynnin vastaisen säännöstön 9 artiklassa säädettiin, että "polkumyyntitulli on voimassa vain sen ajan ja siltä osin kuin on tarpeen vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin lopettamiseksi". Näin ollen tässä säännöksessä säädetään sen sanamuodon mukaan vain polkumyyntitullin enimmäissoveltamisajasta.

41 Seuraavaksi on tutkittava, johtuuko vuoden 1988 perusasetuksen systematiikasta ja tarkoituksesta kantajan väitteen mukaisesti, että sen 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä vahvistetaan polkumyyntitullien pakollinen vähimmäissoveltamisaika.

42 Tältä osin on korostettava ensinnäkin, että vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 2—4 kohdassa viitataan implisiittisesti saman artiklan 1 kohdassa säädettyyn viiden vuoden määräaikaan. 15 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos toimenpiteen uudelleentarkastelu 14 artiklan nojalla on vireillä kyseisen viiden vuoden määräajan päättyessä, toimenpide jää voimaan, kunnes uudelleentarkastelun tulos on selvillä. Tätä koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ennen kyseisen viiden vuoden määräajan päättymistä".

43 Vaikka nämä viittaukset näyttävät, että vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 2—4 kohdat perustuvat siihen olettamukseen, että viiden vuoden määräaika on lopullisten polkumyyntitullien tavanomainen soveltamisaika, näitä säännöksiä ei voida tulkita siten, että tämän määräajan on katsottava olevan lopullisten polkumyyntitullien pakollinen vähimmäissoveltamisaika, päinvastoin kuin mitä asetuksen 15 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaisesta tulkinnasta seuraa.

44 Polkumyyntiä harjoittaville yrityksille ja yhteisön teollisuudelle kuuluvien oikeuksien ja velvollisuuksien välisen suhteen osalta, sellaisena kuin se ilmenee perusasetuksesta, on korostettava, että neuvosto on itse katsonut, että oli tarpeen säätää systemaattisesti ensimmäistä kertaa käyttöön otettavien lopullisten polkumyynnin vastaisten toimien viiden vuoden soveltamisajasta yhteisön teollisuuden riittäväksi suojelemiseksi.

45 Tämän perusteella ei kuitenkaan voida katsoa, kuten kantaja väittää kanneperusteensa toisessa osassa, että perusasetuksessa säädetty oikeudellinen järjestelmä sulkisi pois neuvoston oikeuden vahvistaa erityistapauksissa ja objektiivisten syiden tähän oikeuttaessa viittä vuotta lyhyempi soveltamisaika asetukselle, jolla otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, ainakaan silloin, kun kyseessä on alkuperäisen polkumyynnin vastaisen toimen uudelleentarkastelumenettelyn johdosta määrätty lopullinen polkumyyntitulli. Neuvoston oikeuteen säätää polkumyynnin vastaisista toimista perusasetuksen nojalla on katsottava kuuluvan implisiittinen oikeus rajoittaa tällaisten toimenpiteiden ajallista sovellettavuutta, jos rajoitus on yhdenmukainen asetuksessa tavoiteltujen päämäärien sekä siinä säädettyjen asianosaisten oikeuksien ja velvollisuuksien jakautumisen kanssa.

46 Edellä mainittujen perustelujen nojalla vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että neuvostolla on valta harkintansa mukaan vahvistaa

aikaisemman polkumyynnin vastaista toimea koskevan uudelleentarkastelumenettelyn johdosta annetun lopullisen polkumyyntitullin soveltamisaika viittä vuotta lyhyemmäksi, jos rajoittaminen on erityisten olosuhteiden vuoksi paras tapa ottaa huomioon menettelyn osapuolten erisuuntaiset intressit ja ylläpitää näiden intressien välistä tasapainoa perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla.

47 On korostettava, että olennaista ei ole vain se, että neuvosto ei ennen asetuksen N:o 2380/95 antamista ole muissa tapauksissa käyttänyt valtaansa vahvistaa harkintansa mukaan aikaisemman polkumyynnin vastaisen toimen uudelleentarkastelumenettelyn johdosta annetun lopullisen polkumyyntitullin soveltamisaika viittä vuotta lyhyemmäksi, etenkin kun neuvoston mukaan kyseessä on harkintavalta, johon voidaan vedota vain erityisessä tilanteessa.

48 Siltä osin kuin kantaja kiistää väitteissään sen, että neuvostolla oli käsiteltävänä olevassa tilanteessa oikeus rajoittaa asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisaika kahteen vuoteen, kantajan väitteet on tutkittava kantajan esittämien muiden kanneperusteiden yhteydessä. Käsiteltävänä olevan väitteen koskiessa sitä, että neuvostolla ei periaatteessakaan ole oikeutta vahvistaa polkumyyntitullien soveltamisaikaa viittä vuotta lyhemmäksi ajaksi, kyseisiä väitteitä on pidettävä tehottomana tässä yhteydessä.

49 Edellä esitetyn perusteella kanneperuste on hylättävä.

Ilmeistä arviointivirhettä ja perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista koskevat kanneperusteet

Asianosaisten väitteet

50 Kantaja esittää, että vaikka neuvostolla olisi harkintavalta polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisajan määrittelemisessä, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen rajoittamalla asetuksen N:o 2380/95 soveltamisaikaa.

51 Uudelleentarkastelumenettely ei ole polkumyynnin vastaisen toimen soveltamisajan lyhentämiseen oikeuttava poikkeuksellinen tilanne. Ottaen huomioon valokopiolaitteiden polkumyyntitulliin liittyvän menettelyn mutkikkuus ja komission suorittamat tarpeelliset tutkimukset, ei voida katsoa, että kolme vuotta kestävä uudelleentarkastelu olisi poikkeuksellinen. On merkityksetöntä, onko kolme vuotta ylittävä tutkimus epätavanomainen vai ei, sillä olennaista on, että yhteisön toimielimet määräävät lopullisesti uudelleentarkastelumenettelyn keston.

52 Kantajan mukaan neuvosto on arvioinut väärin menettelyn oikeudellisen luonteen väittäessään, että yhteisön tuottajia suojataan koko uudelleentarkastelumenettelyn ajan. Koska vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään, että polkumyynnin vastainen toimi pysyy voimassa kunnes uudelleentarkastelumenettely on suoritettu, voimassa pysyttäminen on sidottu uudelleentarkastelumenettelyn tulokseen, sillä jos uudelleentarkastelussa todetaan esimerkiksi, että viejät eivät enää harjoita polkumyyntiä, toimenpiteet kumotaan ja viejien tutkimuksen aikana maksamat polkumyyntitullit palautetaan niille, jos ne ovat sitä vaatineet.

53 Lisäksi kantaja kiistää neuvoston kannan, jonka mukaan tutkimus ja asetuksella N:o 535/87 käyttöön otettujen polkumyyntitullien voimassaolo tutkimuksen aikana aiheutti huomattavaa haittaa viejille. Kantajan mukaan viejät yrittivät kaikin tavoin toiminnallaan pidentää uudelleentarkasteluun käytettyä aikaa, koska menettelyn nopeammasta kulusta olisi ollut niille vain pelkästään haittaa. Viejät tiesivät, että polkumyyntitullit ulotetaan myös tavallista paperia käyttäviin yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottaviin valokopiolaitteisiin ja että menettely johtaa polkumyyntitullin nostamiseen. Sitä vastoin yhteisön kopiolaitteiden valmistajien erityisessä intressissä oli uudelleentarkastelumenettelyn nopea päätökseen saattaminen ja uusien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden antaminen.

54 Polkumyynnin lopettamisen mahdollistaessa markkinoiden lojaalin ja avoimen toiminnan ja laittomista kauppatavoista johtuvien kilpailun vääristymien poistamisen neuvoston harkintavallan käytössä ratkaisevaa olisi pitänyt olla vain sen seikan selvittäminen, olivatko (uudet) polkumyynnin vastaiset toimet suoritetun uudelleentarkastelun tuloksen perusteella tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin vastapainoksi. Tältä osin neuvoston olisi pitänyt arvioida, voidaanko polkumyynnin vastaisilla toimilla tavoitellut päämäärät saavuttaa, jos soveltamisaika supistetaan kahdeksi vuodeksi.

55 Kantajan mukaan kaikkien arviointiin vaikuttavien olennaisten osatekijöiden johdosta neuvoston olisi pitänyt vahvistaa uusi viiden vuoden soveltamisaika asetuksen N:o 2380/95 voimaantulosta lähtien. Tältä osin kantaja esittää kolme perustelua.

56 Kantaja katsoo ensinnäkin, että yhteisön viranomaisten kantana oli uudelleentarkastelun perusteella, että japanilaiset viejät olivat voimistaneet polkumyyntikäytäntöään, että yhteisön teollisuudelle aiheutunut vahinko oli kasvanut ja että intressi yhteisön teollisuuden suojelemiseen oli myös voimistunut.

57 Yhteisön viranomaisten tekemistä huomioista ilmenee, että polkumyyntimarginaali oli jokaisen viejän osalta huomattavasti suurempi kuin alun perin sovellettu polkumyyntitulli, koska keskimääräinen painotettu polkumyyntimarginaali oli 41 % (ks. asetuksen N:o 2380/95 76 ja 78 perustelukappale). Kantajan mukaan japanilaiset viejät olivat voimistaneet polkumyyntikäytäntöään ja neuvoston olisi pitänyt vahvistaa polkumyyntitullit näiden uusien tietojen perusteella.

58 Kantajan mukaan yhteisön teollisuudelle aiheutettu vahinko oli kasvanut. Samanlaisena pidettävien valokopiolaitteiden kokonaisuuden osalta on selvitetty, että yhteisön tuotannonalan taloudellista tulosta mittaavat keskeiset ilmaisimet heikkenivät huomattavasti vuoden 1988 ja tutkimusjakson päättymisen välisenä ajankohtana, tuotannon osalta (lasku 16 prosenttia), markkinaosuuden osalta (15,4 prosentista 12,4 prosenttiin) ja tavallista paperia käyttävien koneiden myynnin kannattavuuden osalta (11,1 prosentista 2,7 prosenttiin) (asetuksen N:o 2380/95 33—35 perustelukappale). Japanin tuonnin volyymin pienenemisestä huolimatta komissio totesi, että huokeimpien tarjousten marginaali oli huomattava (asetuksen 42 ja 43 perustelukappale). Näiden toteamusten perusteella neuvosto tuli siihen johtopäätökseen, että voimassaolevan polkumyyntitullin raukeaminen aiheuttaisi huomattavan vahingon uusiutumisen (ks. erityisesti asetuksen 81 ja 87 perustelukappale).

59 Kantajan mukaan neuvosto totesi, että yhteisön intressi valokopiolaitteiden eurooppalaisen tuotannon säilyttämiseksi on voimistunut ja että tullien raukeaminen kannustaa japanilaisia viejiä leikkaamaan tuotantoaan yhteisössä, jotta ne voisivat vähentää huomattavasti Japanissa olevia varastoja ja parantaa tuotantokapasiteettinsa hyväksikäyttöä siellä (88 perustelukappale ja seuraavat perustelukappaleet).

60 Kantaja päättelee tästä johtuen, että yhteisön viranomaisten omat kannanotot uudelleentarkastelumenettelyssä ovat selvästi polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisajan rajoittamisen vastaisia. Näiden toteamusten ja polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisajan keston välinen yhteys ei ilmene ainoastaan vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdasta, vaan se on olemassa erityisesti siinä

suhteessa, että polkumyynti ja yhteisön teollisuudelle aiheutunut vahinko ovat huomattavasti kasvaneet asetuksen N:o 535/87 soveltamisaikana, sen sijaan, että ne olisi poistettu.

61 Toisessa väitteessään kantaja katsoo, että neuvosto on arvioinut väärin ne ominaisuudet, jotka liittyvät yli 75 kopiota minuutissa tuottaviin asetuksella N:o 2380/95 ensimmäistä kertaa polkumyyntituonnilta suojattuihin valokopiolaitteisiin. Japanilaiset viejät toimivat erityisen aggressiivisesti tähän ylempään tehokkuusluokkaan kuuluvien valokopiolaitteiden myynnissä ja sitä seikkaa, että polkumyyntitulli otettiin käyttöön tässä tuoteryhmässä vain kahden vuoden ajaksi, on pidettävä yhteisön viranomaisten omien toteamusten vastaisina.

62 Tavallista paperia käyttävillä yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottavilla valokopiolaitteilla on erityinen merkitys yhteisön tuottajille. Kantaja mukaan asetuksessa N:o 2380/95 (42 ja 46 perustelukappale) neuvosto ja komissio esittivät, että tätä sektoria koski sekä tuonnin voimakas kasvu että huokeampien tarjousten tekemisen yleistyminen.

63 Kantaja ei vaadi erityistä sääntelyä näiden laitteiden osalta, vaan ainoastaan vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan tavanomaisen säännön soveltamista. Neuvosto myönsi nimittäin itsekin oikeusturvan ja minimisuojan takaamiseksi, että ensimmäistä kertaa annettujen toimenpiteiden osalta on säädettävä viiden vuoden soveltamisajasta.

64 Koska neuvosto ei ole esittänyt perusteluja sille, miksi se rajoitti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisajan kahteen vuoteen yllä mainittujen valokopiolaitteiden osalta, se rikkoo lisäksi perustamissopimuksen 190 artiklaa.

65 Kantaja väittää, että tietyt japanilaiset valmistajat olivat ennen asetuksen N:o 2380/95 voimaantuloa keränneet näiden valokopiolaitteiden huomattavia varastoja kiertääkseen polkumyynnin vastaisten toimien tavoitteiden toteutumista.

66 Kolmantena väitteenään kantaja esittää, että asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahteen vuoteen on vaarallinen ennakkotapaus, joka heikentää selvästi polkumyynnin vastaisia keinoja. Näin on asianlaita etenkin, kun polkumyynnin voimistumisesta, vahingon kasvamisesta ja yhteisölle tärkeän teollisuuden sektorin ylläpitämistä koskevasta huomattavasta intressistä huolimatta yhteisön toimielimet lyhentävät polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisaikaa. Tämä väite ei perustu neuvoston väitteiden vastaisesti pelkästään poliittisiin näkökohtiin.

67 Neuvosto muistuttaa aluksi, että asetuksen N:o 2380/95 103 perustelukappaleesta käy nimenomaisesti ilmi, että uudelleentarkastelumenettelyn epätavanomaisen pitkä kesto ja se seikka, että polkumyyntitulli oli voimassa menettelyn aikana, olivat tekijöitä, joiden perusteella neuvosto vahvisti asetuksen soveltamisajan poikkeuksellisesti kahdeksi vuodeksi. Asetus N:o 2380/95 pidensi siis todellisuudessa polkumyyntitullin soveltamisaikaa viidellä vuodella kahdeksalla kuukaudella ja tämän seurauksena kantajan tilanne oli suotuisampi kuin siinä tapauksessa, että neuvosto olisi välittömästi jatkanut alkuperäisen polkumyyntitullin voimassaoloaikaa viidellä vuodella.

68 Uudelleentarkastelumenettelyn keston osalta neuvosto katsoo sen olleen epätavallisen pitkä, mitä tukee myös se seikka, että menettely, jonka perusteella alkuperäinen polkumyyntitulli annettiin asetuksella N:o 535/87, kesti vain puolitoista vuotta.

69 Kantajan esiintuomat muut seikat kuin uudelleentarkastelumenettelyn kesto sen näyttämiseksi, että asetuksen N:o 2380/95 soveltamisaikaa ei olisi pitänyt rajoittaa, eivät kyseenalaista neuvoston arviointia.

70 Polkumyynnin voimistumista ja yhteisön teollisuudelle aiheutunutta vahinkoa sekä yhteisön voimistunutta intressiä koskevat kantajan väitteet perustuvat olennaisesti asetuksessa N:o 2380/95 esitettyihin toteamuksiin. Kuitenkaan näiden tekijöiden ja tällä asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisajan määrittelemisen välillä ei ole mitään yhtymäkohtaa.

71 Toiseksi neuvosto muistuttaa, että se on esittänyt asetuksen N:o 2380/95 15 perustelukappaleessa syyt, joiden vuoksi ei ollut mahdollista säätää erityistä säännöstöä yli 75 kopiota minuutissa tuottavien valokopiolaitteiden osalta. Koska ei ollut mahdollista vahvistaa erilaista polkumyyntitullin soveltamisaikaa näiden laitteiden osalta, ei ollut myöskään tarpeen, että asetus N:o 2380/95 sisältää erityisen perustelun tältä osin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

72 Aluksi on todettava, että kantaja ei voi perustellusti väittää, etteikö uudelleentarkastelumenettelyn kesto olisi ollut epätavallisen pitkä. Riittää, että korostetaan, että

vuoden 1988 perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdasta ilmenee, että "tutkimus lopetetaan joko sen päätökseen saattamisella tai lopullisella toimenpiteellä. Tutkimus on tavallisesti lopetettava vuoden kuluessa menettelyn aloittamisesta". Komissio ilmoitti uudelleentarkastelumenettelyn aloittamisesta vasta 14.8.1992 eli noin kuuden kuukauden kuluttua siitä kun se 11.2.1992 tiedotti aikomuksestaan aloittaa uudelleentarkastelumenettely. Tämän jälkeen uudelleentarkastelumenettely kesti elokuusta 1992 lokakuuhun 1995 eli noin 38 kuukautta.

73 On tutkittava ensinnäkin, oliko uudelleentarkastelumenettelyn epätavallisen pitkä kesto osatekijä, jonka neuvosto saattoi laillisesti ottaa huomioon uudelleentarkastelumenettelyn johdosta käyttöön otettujen lopullisten polkumyyntitullien soveltamisaikaa määritellessään. Tältä osin on selvitettävä menettelyn epätavallisen pitkän keston seuraukset toisaalta polkumyyntitullin alaisille yrityksille ja toisaalta yhteisön teollisuudelle.

74 Polkumyyntitullin alaisten yritysten osalta asetuksella N:o 535/87 käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset lopulliset toimenpiteet pysyivät voimassa koko uudelleentarkastelumenettelyn ajan vuoden 1988 perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Lisäksi vaikka uudelleentarkastelumenettely koski 1.7.1991 ja 30.6.1992 välistä ajanjaksoa, asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otettujen uusien lopullisten toimenpiteiden seurauksena oli, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alaiset yritykset eivät voineet pyytää uuden uudelleentarkastelumenettelyn aloittamista ennen lokakuuta 1996. Vuoden 1988 perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdasta nimittäin ilmenee, että uudelleentarkastelumenettelyä koskeva pyyntö voidaan esittää vain "jos vähintään vuosi on kulunut siitä, kun tutkimus on saatettu päätökseen."

75 Yhteisön teollisuus oli uudelleentarkastelumenettelyn keston vuoksi suojattuna polkumyyntitoimilta ainakin vuoden 1996 lokakuuhun asti.

76 Neuvosto on näin ollen perustellusti katsonut, että uudelleentarkastelumenettelyn epätavallisen pitkä kesto vaikutti osapuolten oikeudelliseen asemaan polkumyyntitullien alaisten yritysten vahingoksi.

77 Uudelleentarkastelumenettelyn epätavallisen pitkä kesto oikeutti menettelyn tuloksena annettujen polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisajan rajoittamisen. Uudelleentarkastelumenettelyn kesto huomioon ottaen neuvoston ei voida katsoa ylittäneen harkintavaltansa rajoja, kun se arvioi, että asetuksen N:o 2380/95 kahden vuoden soveltamisaika oli kohtuullinen. Asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otettujen uusien lopullisten toimenpiteiden seurauksena oli, että yhteisön teollisuutta suojattiin polkumyyntitoimia vastaan lokakuuhun 1997 saakka, eli yli viiden vuoden ajan alkuperäisen polkumyyntitullin raukeamisesta lähtien, lukuun ottamatta sitä tilannetta, että tällä asetuksella käyttöön otettujen toimenpiteiden uudelleentarkastelumenettelyä koskeva pyyntö olisi esitetty.

78 Seuraavaksi on tutkittava, olisivatko muut kantajan esittämät tekijät voineet johtaa siihen, että neuvosto ei olisi voinut rajoittaa asetuksen N:o 2380/95 soveltamisaikaa kahteen vuoteen uudelleentarkastelumenettelyn epätavallisen pitkästä kestosta huolimatta.

79 Tältä osin on korostettava ensinnäkin, että kantaja ei ole esittänyt mitään näyttöä väitteensä tueksi, jonka mukaan polkumyyntitullin alaiset yritykset viivyttivät uudelleentarkastelumenettelyä.

80 Se kantajan väite on hylättävä, jonka mukaan neuvoston olisi pitänyt vahvistaa polkumyyntitulli uudelleen viideksi vuodeksi yhteisön viranomaisten tutkimuksen yhteydessä esittämien polkumyyntiä, sen aiheuttamia vahinkoja ja yhteisön intressiä koskevien toteamusten perusteella.

81 Tältä osin on muistettava, että suoritettu uudelleentarkastelu koski 1.7.1991 ja 30.6.1992 välistä ajanjaksoa. Lisäksi on muistettava, että asetuksella N:o 535/87 käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset toimet pysyivät voimassa koko uudelleentarkastelumenettelyn ajan. Neuvosto katsoi yhteisön viranomaisten tutkimuksen yhteydessä esittämien polkumyyntiä, sen aiheuttamia vahinkoja ja yhteisön intressiä koskevien toteamusten perusteella tarpeelliseksi, että asetuksella N:o 535/87 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimien ei anneta raueta ja että tällä asetuksessa vahvistettu polkumyyntitulli pysytetään. Koska asetuksella N:o 2380/95 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin soveltamisaika oli määritelty kahdeksi vuodeksi, yhteisön teollisuutta suojeltiin polkumyyntiä vastaan yli viiden ja puolen vuoden ajan sen jälkeen kun asetuksella N:o 535/87 käyttöön otettu polkumyyntitulli olisi rauennut helmikuussa 1992, ellei uudelleentarkastelumenettelyä olisi aloitettu.

82 Kantaja ei näin ollen voi perustellusti väittää, että kyseiset toteamukset olisi pitänyt ottaa huomioon uusia lopullisia polkumyynnin vastaisia toimia koskevaa soveltamisaikaa vahvistettaessa. Vaikka kyseiset toteamukset olivatkin olennaisia asetuksella N:o 2380/95 vahvistetun polkumyyntitullin määrittelemisen osalta, kantaja ei kuitenkaan vaadi tämän tullin kumoamista.

83 Kolmanneksi kantaja katsoo, että uusien polkumyynnin vastaisten toimien soveltamisaikaa ei olisi pitänyt rajoittaa, sillä yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottavien valokopiolaitteiden polkumyyntitulli otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön vasta asetuksella N:o 2380/95. On selvää, että asetuksella N:o 535/87 käyttöön otettu polkumyyntitulli ei koskenut näitä valokopiolaitteita, sillä tuona ajankohtana tällaisia valokopiolaitteita ei tuotu Japanista eikä yhteisön teollisuus valmistanut yli 75 kopiota minuutissa tuottavia valokopiolaitteita.

84 Kantajan pyynnön mukaisesti myös yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottavat valokopiolaitteet sisältyivät uudelleentarkastelumenettelyyn. Tältä osin asetuksen N:o 2380/95 15 perustelukappaleen kolmannessa alakohdassa esitetään:

"Kahden erillisen menettelyn johtaminen samasta maasta peräisin olevasta samasta tuotteesta olisi epäjohdonmukaista ja vastoin asetuksessa N:o 2423/88 määrättyä järjestelmää, ja siitä seuraisi ristiriitaisia tuloksia. Japanilaisten PPC-laitteiden osalta 15 artiklan mukaisten olemassa olevien toimenpiteiden uudelleentarkastelu aloitettiin ja se suoritettiin myös 14 ja 15 artiklan mukaisesti, mikä perustuu näkemykseen, että 14 ja 15 artiklaa olisi sovellettava - ja sitä itse asiassa voidaankin soveltaa - ainoastaan yhdessä. Näiden määräysten mukaiset olemassa olevien toimenpiteiden uudelleentarkastelut voivat johtaa kyseisten toimenpiteiden muuttamiseen. Jos uudelleentarkastelun jälkeen olemassa olevia toimenpiteitä ei voida muuttaa niin, että ne käsittäisivät myös saman tuotteen uusia tyyppejä koskevat toimenpiteet, kyseisten toimenpiteiden tehokkuus heikentyisi."

85 Koska suuritehoiset valokopiolaitteet sisällytettiin uudelleentarkastelumenettelyyn sillä perusteella, että olisi epäjohdonmukaista ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tehokkuuden vastaista säätää kaksi eri järjestelmää samasta maasta peräisin olevan samanlaisen tuotteen polkumyynnin osalta, neuvostolla oli oikeus katsoa, että polkumyyntitulli oli vahvistettava samanpituiseksi ajaksi kaikkien menettelyssä tarkoitettujen valokopiolaitteiden osalta.

86 Koska asetus N:o 2380/95 annettiin alunperin käyttöön otettujen toimenpiteiden uudelleentarkastelumenettelyn perusteella ja menettely ulotettiin koskemaan suuritehoisia valokopiolaitteita vasta kantajan nimenomaisen pyynnön jälkeen, neuvosto ei ylittänyt harkintavaltaansa arvioidessaan, että viimeksi mainittujen valokopiolaitteiden sisällyttäminen uudelleentarkastelumenettelyyn ei voinut olla perusteena uusien lopullisten toimenpiteiden soveltamisajan vahvistamiselle yli kahdeksi vuodeksi.

87 Kantaja ei ole esittänyt näyttöä, jonka nojalla voitaisiin katsoa perustelluksi väite, jonka mukaan tietyt japanilaiset viejät olisivat ennen asetuksen N:o 2380/95 voimaantuloa keränneet huomattavia kyseisten valokopiolaitteiden varastoja polkumyyntitullin kiertämiseksi. Siten ei ole tarpeen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii, olisiko näiden valokopiolaitteiden osalta ensimmäistä kertaa käyttöön otetun polkumyyntitullin kiertämisyritystä koskeva pitävä näyttö ollut tekijä, joka olisi pitänyt ottaa huomioon edellä mainitulla asetuksella vahvistettujen uusien polkumyynnin vastaisten lopullisten toimien soveltamisaikaa vahvistettaessa.

88 Siltä osin kuin kantaja vetoaa perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomiseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että yli 75 kopiota minuutissa A 4 -arkille tuottavien valokopiolaitteiden sisällyttäminen uudelleentarkastelumenettelyyn selitetään asetuksen N:o 2380/95 15 perustelukappaleessa kantajan nimenomaisella pyynnöllä ja sillä, että olisi epäjohdonmukaista aloittaa kaksi eri menettelyä Japanista peräisin olevien valokopiolaitteiden osalta. Siten koska neuvosto oli esittänyt asetuksen N:o 2380/95 103 perustelukappaleessa (ks. edellä 9 kohta) syyt, joiden vuoksi se vahvisti asetuksen soveltamisajan kahdeksi vuodeksi, se ei ollut velvollinen perustelemaan asetuksen soveltamisajan rajoittamista erityisesti suuritehoisten valokopiolaitteiden osalta.

89 Neljänneksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahteen vuoteen on vaarallinen ennakkotapaus, joka aiheuttaa polkumyynnin vastaisten keinojen tehokkuuden heikkenemisen. Tämä väite ei perustu minkään oikeussäännön rikkomiseen. Joka tapauksessa siltä osin kuin neuvosto esittää, että harkintavaltaan, joka mahdollistaa alunperin käyttöön otettujen toimenpiteiden uudelleentarkastelumenettelyssä asetetun lopullisen polkumyyntitullin soveltamisajan määrittelemisen alle viideksi vuodeksi, voidaan vedota vain erityisissä olosuhteissa, ei voida katsoa, että asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahteen vuoteen on polkumyynnin vastaisten keinojen tehokkuutta heikentävä vaarallinen ennakkotapaus.

90 Edellä esitettyjen perustelujen nojalla ilmeistä arviointivirhettä ja perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista koskevat kanneperusteet on hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee yhteisön teollisuudelle kuuluvia puolustautumisoikeuksia ja sen oikeuksia polkumyynnin vastaisten toimien tehokkuuden varmistamiseksi

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

91 Kantaja esittää ensin, että vähän valokopiolaitteiden lopullisten polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen vuonna 1987 japanilaiset viejät kiersivät suojatoimia rakentamalla kokoonpanotehtaita yhteisöön (ks. asetuksella N:o 535/87 käyttöön otetun polkumyyntitullin laajentamisesta tiettyihin tavallista paperia käyttäviin yhteisön alueella kokoonpantuihin valokopiolaitteisiin 17 päivänä lokakuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3205/88, EYVL L 284, s. 36). Lisäksi viejät ottivat polkumyyntitullin osittain vastatakseen siten, että käytännössä minkäänlaista hinnannousua yhteisön markkinoilla ei todettu. Kantaja viittaa tältä osin komission uudelleentarkastelumenettelyssä tekemiin polkumyynnin ja huokeimpien tarjousten yleistymistä koskeviin huomioihin.

92 Kantajan mukaan on kiinnitettävä huomiota japanilaisten valokopiolaitteiden viejien ja tuojien samanlaisiin käytäntöihin, joiden päämääränä oli hinnannousun ja markkinaosuuksien menettämisen välttäminen sen jälkeen kun polkumyyntitulli oli vahvistettu asetuksella N:o 2380/95. On myös otettava huomioon japanilaisten valokopiolaitteiden valmistajien rakentamat kokoonpanotehtaat muissa Aasian maissa, etenkin Kiinan kansantasavallassa, koska tilastot osoittavat näistä maista yhteisöön suuntautuvan tuonnin kasvaneen. Kantajan mukaan sillä on kyseisten valokopiolaitteiden polkumyyntitullin kiertämistä koskevia todisteita.

93 Kantaja katsoo, että tässä tilanteessa yhteisön teollisuuden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin ja vedottava polkumyyntiä koskevissa perusasetuksissa säädettyihin erityisiin menettelyihin, jotta voitaisiin estää polkumyyntitullin vaikutuksen häviäminen ja/tai se, että polkumyyntitullia kierretään kokoonpanemalla valokopiolaitteita yhteisössä ja/tai kolmansissa maissa. Polkumyyntitullin vaikutusten häviämistä (vuoden 1994 perusasetuksen 12 artikla) ja tullin kiertämistä koskevat erityiset menettelyt (vuoden 1994 perusasetuksen 13 artikla) edellyttävät kuitenkin yhteisön teollisuuden esittämää hakemusta. Hakemukseen on sisällyttävä riittävät todisteet ja tiedot menettelyn aloittamisen perustelemista varten. Lisäksi todisteiden kerääminen, hakemuksen valmistelu ja esittäminen, jäsenvaltioiden kuuleminen, menettelyn aloittaminen ja komission suorittamat tutkimukset sekä päätöksen valmisteleminen ja antaminen yhteisön viranomaisten toimesta vievät joka tapauksessa yli kaksi vuotta.

94 Kantajan mukaan asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahteen vuoteen estää yhteisön teollisuudelta polkumyynnin vastaisia toimia koskevassa perusasetuksessa säädetyn oikeudellisen suojan käyttämisen, sillä soveltamisaika ei riitä sen varmistamiseen, että yhteisön teollisuudelle vuoden 1994 perusasetuksen 12 ja 13 artiklan nojalla kuuluvat oikeudet toteutetaan. Soveltamisajan rajoittaminen loukkaa näin ollen huomattavasti yhteisön teollisuuden oikeuksia.

95 Kantajan mukaan komissio oli ilmoittanut 7.4.1995 päivätyssä kirjeessään, että oli tarpeen säätää sellaisesta polkumyyntiasetuksen soveltamisajasta, joka mahdollisti polkumyynnin vastaisten toimien tehokkaan täytäntöönpanon ja tarvittaessa perusasetuksessa säädettyjen erityisten menettelyjen aloittamisen.

96 Neuvosto korostaa aluksi, että polkumyyntitullin vaikutuksen häviämistä tai sen kiertämistä koskevat kantajan väitteet olivat pelkästään teoreettisia, koska kantaja ei ole esittänyt minkäänlaista näyttöä väitteiden tueksi. Tältä osin kantajan viittaus

uudelleentarkastelumenettelyssä esitettyihin toteamuksiin on merkityksetön, koska ne koskevat aikaisempia tapahtumia. Lisäksi polkumyynnin voimistumista ei voida selittää pelkästään polkumyyntitullin vaikutuksen häviämisellä vaan myös normaaliarvon nousemisella. Komissio ei laskenut huokeimpien tarjouksien vaikutuksia menettelyssä, jonka perusteella alkuperäinen polkumyyntitulli annettin asetuksella N:o 535/87, eli näin ollen ei ole mahdollista katsoa huokeimpien tarjouksien yleistyneen.

97 Joka tapauksessa neuvoston mukaan ei voida katsoa, että asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahdeksi vuodeksi poistaa kantajalta sille vuoden 1994 perusasetuksessa annetun oikeussuojan. Kyseisten menettelyjen perusteella esitetyt hakemukset voivat perustua asetuksen N:o 2380/95 antamista aikaisempiin tapahtumiin, koska uudelleentarkastelun aikana asetuksella N:o 535/87 käyttöön otettu polkumyyntitulli oli edelleen voimassa. Kantaja olisi tarvittaessa voinut esittää tällaisia hakemuksia uudelleentarkastelumenettelyn aikana.

98 Neuvosto esittää, että asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahdeksi vuodeksi oli oikeutettu erityisten olosuhteiden vuoksi. Vaikka polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisajan rajoittaminen rajoittaa vuoden 1994 perusasetuksen 12 ja 13 artiklassa säädettyihin menettelyihin vetoamista, kyseessä on kuitenkin rajoitus, jota on pidettävä tällä asetuksella säädetyn oikeudellisen järjestelmän kannalta hyväksyttävänä.

99 Neuvoston mukaan jos kantaja esittää näyttöä polkumyyntitullin vaikutuksen häviämistä tai sen kiertämistä koskevista väitteistä, se voi vedota tähän näyttöön uuden uudelleentarkastelupyynnön tueksi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

100 Aluksi on todettava, että käsiteltävänä olevan kanneperusteen tutkimisen on perustuttava asetuksen N:o 2380/95 antamisajankohtana voimassa olleeseen perusasetukseen, eli vuoden 1994 perusasetukseen, koska mahdolliset niitä menettelyjä koskevat hakemukset, joiden tarkoituksena on yhteisön teollisuuden suojaaminen polkumyyntitullin vaikutuksen hävittämistä tai sen kiertämistä vastaan, oli esitettävä tämän asetuksen säännösten mukaan.

101 Käsiteltävänä olevassa asiassa ei voida katsoa, että asetuksen N:o 2380/95 soveltamisajan rajoittaminen kahdeksi vuodeksi on loukannut yhteisön teollisuuden oikeuksia polkumyyntitullin vaikutuksen häviämisen tai sen kiertämisen torjumiseksi.

102 On todettava, että kantaja ei ole esittänyt mitään todisteita sen näyttämiseksi, että asetuksen N:o 2380/95 antamisen ajankohtana oli olemassa polkumyyntitullin vaikutuksen häviämistä tai sen kiertämistä koskeva välitön riski. Vuoden 1994 perusasetuksen nojalla ei ole mahdollista säätää yli viiden vuoden ajan sovellettavista polkumyynnin vastaisista lopullisista toimenpiteistä ja on siten selvää, että kolmen vuoden ajanjakson jälkeen polkumyynnin vastaiset toimenpiteet raukeavat viimeistään kahden vuoden määräajassa, ellei uudelleentarkastelupyyntöä esitetä. Tästä seuraa, että vaikka yhteisön teollisuuden on vaikea käytännössä vedota polkumyyntitullin vaikutuksen häviämiseltä ja/tai sen kiertämiseltä suojaaviin menettelyihin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden rauetessa kahden vuoden määräajassa, tämä tilanne liittyy perusasetuksella säädettyyn oikeudelliseen järjestelmään.

103 Käsiteltävänä oleva kanneperuste on näin ollen myös hylättävä.

Asiakirjojen esittämistä koskeva pyyntö

104 Kantaja esittää, että komissio on ehdottanut, että polkumyynnin vastaisia lopullisia toimenpiteitä sovellettaisiin vuoden 1988 elokuuhun asti. Kuitenkin polkumyynnin vastaisessa komiteassa ja neuvostossa käydyissä keskusteluissa muutamien jäsenvaltioiden edustajat olivat vaatineet lopullisten toimenpiteiden soveltamisajan lyhentämistä. Siltä osin kuin kantajalla ei ole tietoa lyhentämisen tueksi esitetyistä perusteista, kantaja pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan komission ja neuvoston esittämään polkumyynnin vastaisessa komiteassa ja neuvostossa käsitellyt, komission ehdotusta koskevat selonteot.

105 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että toimielinten sisäisten asiakirjojen tutkiminen sen tarkistamiseksi, ovatko riidanalaiseen säädökseen vaikuttaneet muut kuin säädöksen perusteluissa esitetyt tai toimielimen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esiin tuomat näkökohdat, on poikkeuksellinen asian selvittämistoimi. Tällainen toimi edellyttää, että kyseisen päätöksen antamiseen liittyvät seikat herättävät vakavia epäilyksiä sen todellisista perusteluista ja etenkin siitä, että perustelut eivät ole yhteisön oikeuden tavoitteiden mukaisia ja että kyseessä on näin ollen harkintavallan väärinkäyttö (ks. yhdistetyt asiat 142/84 ja 156/84, BAT ja Reynolds v. komissio, määräys 18.6.1986, Kok. 1986, s. 1899, 11 kohta).

106 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantaja ei ole esittänyt harkintavallan väärinkäyttöä koskevaa kanneperustetta eikä syitä, joiden perusteella se katsoo, että asetuksen N:o 2380/95 perustelut eivät ole samat kuin asetuksen antamiseen liittyvässä menettelyssä esitetyt perustelut.

107 Kantajan asiakirjojen esittämistä koskevaa vaatimusta ei näin ollen voida hyväksyä.

108 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

109 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska neuvosto on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vesterdorf Bellamy Moura Ramos

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä heinäkuuta 1998.

H. Jung B. Vesterdorf

kirjaaja presidentti